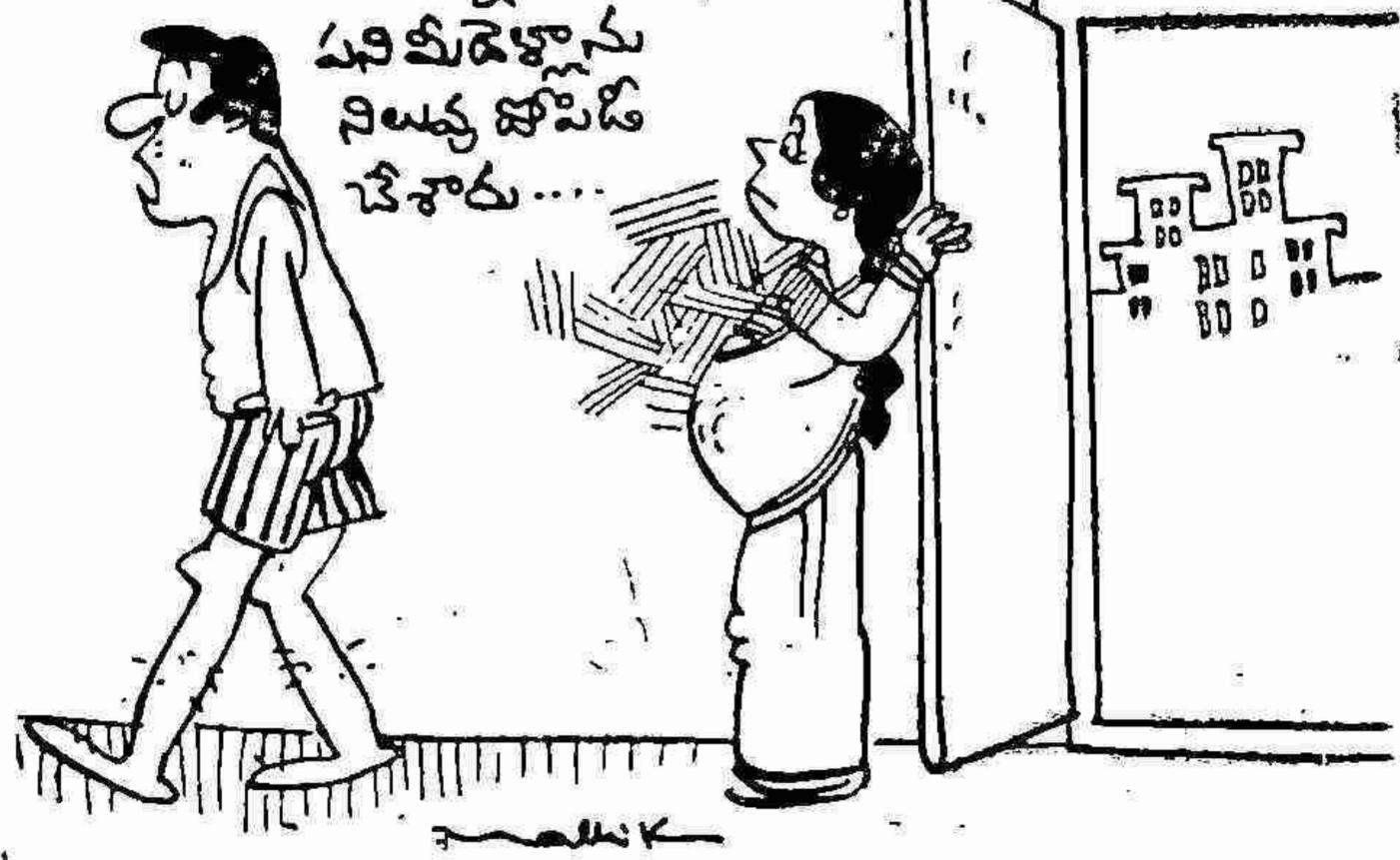

“మీరు వచ్చి అరగంతునా కాలేదు.... అప్పుడే ఆపీసాదిలి వెళ్ళి పోతానంటే ఎలాగయ్యా? పోనీ మ్యాట్టికి వెళ్ళకూడదూ?” అన్నాడు చేతులు నులుపుకుంటూ.

“అమ్మబాబోయ్.... అందాకా అగలేము సార్.... మేము ఇప్పుడే వెళ్తాం పదరా సీతారాం” అన్నాడు ఆత్మారాం.

“పోనీ మార్నింగ్ షో అయ్యాక వస్తారా? ప్లీజ్ రారూ.... మంచో శుక్రదా.... రారూ....” అన్నాడు చాముండేశ్వరరావు ఇద్దరి బుగ్గలమీదా చిటికెలు వేస్తూ.

పేకాటకాదు - గవర్నమెంటాఫీసుకి

సీతారాం, ఆత్మారాం మళ్ళీ మొహమొహాలు చూస్కుని ఘోలున నవ్వారు.

“మేము వస్తే మాత్రం మీకేంటి సార్ ప్రయోజనం?....” అన్నాడు ఆత్మారాం.

“ఏదో కొంతైనా పని జరుగుతుంది కదా:....”

“పనా:.... జరగడమా: - ”

ఇద్దరూ మళ్ళీ ఘోలున నవ్వారు.

“ఏం? ... బిక్క-మొహం వేశాడు చాముండేశ్వరరావు.

“ఆఫీసుకొచ్చినా తేబులుమీద తలెట్టుకుని నిద్రపోవడమేగా”

అన్నారు ఇద్దరూ ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూ.

ఇంతలో వ్యాను వీరప్ప అక్కడికి వచ్చాడు.

“అయ్యా ఆత్మారాంగారూ— ఈ ఆదివారం కాశ్శెత్తి తేబులుమీద

పెట్టి నిద్రోడానికి ఆఫీసుకు రమ్మని మీకు చెప్పమన్నారు పెద్దాఫీసరు గారు....” అన్నాడు వీరప్ప.

“ఏంటి.... టర్న డ్యూటీకి రమ్మంటున్నారా?.... ఆలాగే కానీ....

ప్రతిసారి కాశ్శెత్తి నిద్రపోవాలంటే బోరు కొద్దుంది ఈ ఆదివారం వార ప్రతికలా, నవలూ తెచ్చుకుని చదువుకుంటానని పెద్దాఫీసరుగారో చెప్పు....” విసుక్కుంటూ అన్నాడు ఆత్మారాం.

“ఏమోనండి బాబూ.... ఆయన నిద్రోమన్నారు అదే మీకు

చెప్పాను.... మీరు కథలు చదువుకుంటానంటే ఆ విషయం స్వయంగా మీరే ఆయనో మాట్లాడండి.... లేపోతే ఆయన్నన్ను తిడ్డారు....” చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు వీరప్ప.

ఆత్మారాం పెద్దాఫీసరు గదివైపు రెండడుగులు వేశాడు. సీతారాం

చదువుకున్న అతని చేయి పట్టుకున్నాడు.

“ఇప్పుడాయన దగ్గరికెందుకు?.... పెళ్ళేతే ఒహ పట్టాన వదల్డు....

పెండింగ్ వర్కు గురించి, అర్జంటు ఫైళ్ళ గురించి అడుగుతాడు.... సినిమాకి టైమైపోయింది. మనం సినిమా నుండి వచ్చాక చెప్పుదువుగాని....”

“సరేలే....” అన్నాడు ఆత్మారాం.

“సార్ ఇహా మేము వెళ్ళొస్తాం.... పెద్దాఫీసరుగారు ఎప్పుడడిగినా

ఇప్పుడే పనిమీద పక్క డిపార్టుమెంటుకి వెళ్ళామని చెప్పండి” అన్నాడు ఆత్మారాం.

చాముండేశ్వరరావు నొసలుమీద అరచేత్తో కొట్టుకుంటూ “అలాగే అంతటే ఏం భాగ్యం?” అన్నాడు సంబరంగా.

ఇద్దరూ గుమ్మంవైపు రెండడుగులు వేళారో లేదో వాళ్ళకి ఇద్దరూ పార్టీలు తగిలారు. వాళ్ళని చూస్తూనే సీతారాం, ఆత్మారాం ముఖాలు వికసించాయి.

గబగబా వచ్చి వాళ్ళ వాళ్ళ స్టీటలో కూర్చున్నారు.

మొదటి పార్టీ ఆత్మారాం దగ్గరికొచ్చాడు.

“హిహిహి....” అన్నాడు.

“మీ నవ్వులు చూసి మేం ఆయినయిపోంగా....” అన్నాడు ఆత్మారాం....

“తెల్పండి హి హి....” అన్నాడు అతను.

“మరి తెచ్చావా?”....

“లేదండీ.... పనయ్యాక ఇస్తాను”

ఆత్మారాం ఆశ్చర్యంగా అతనివంక చూసాడు.

“నువ్వెప్పుడూ గవర్నమెంటు ఆఫీసుకు రాలేదా?....”

అతను అమాయంకగా తల అడ్డంగా ఊపాడు.

“ఇదే మొదటిసారా!”

అవునన్నట్లు తల నిలువుగా ఊపాడు.

“అదీ సంగతి.... ముందే డబ్బు లివ్వకుండా పనెలా జరుగుతుంది దయ్యా?....”

“పనవ్వంగానే డబ్బులిస్తానండీ.... ప్లీజ్ సార్” మీరు ఫైలు

వుటప్ చేసి మాకు ఫాపర్ బుల్ గా రాసి చాముండేశ్వర రావు గారికి వ్వండి. ఆయన రికమెండ్ చేస్తూ సంతకం పెట్టి పెద్దాఫీసరుగార్కి పంపిస్తారు. పెద్దాఫీసరుగారు 'యస్' అంటారు....మీవల్లే అగిపోయింది...." బ్రతిమా లాడు అతను.

"పెద్దాఫీసరుగారికి 'యస్' అనడానికి డబ్బులిచ్చావా?—" ఆత్మారాం అడిగాడు.

"ఇచ్చానండి... " వినయంగా తలూపాడు అతను.

"మరి చాముండేశ్వర రావు గార్కి?"

"ఆయనకి ఇచ్చానండి...."

"వాళ్ళిదరూ గొప్పోళ్లు మేమే ఎందుకు పనికి రానోళ్ళం అవునా?"

"ఎంత మాటండి?.... అలాగని నేనన్నానా సార్...."

"అలాగని వేరేగా అనాలా!" వాళ్ళకేమో ముందే డబ్బులిచ్చిస్తావ్ మమ్మల్నేమో పనయ్యేదాకా ఆగమంటావ్?.... మేమేమన్నా బిచ్చగాళ్ళలా తనిపిస్తున్నామా?" సీరియస్ గా అడిగాడు ఆత్మారాం.

"అమ్మమ్మా.... ఎంతమాట? ఈవేళ డబ్బులు తీసుకురాలేదండీ.... రేపు తప్పకుండా తెచ్చిస్తాను"

"అయితే రేపేరండి...."

"రేపు ఎల్లండి ఆఫీసుకు శలవు కదండీ" అన్నాడతను.

"మరి రేపు తెచ్చిస్తానని ఎలా చెప్పారు?.... మీతో కుదిరే బేరం కాదుగానీ—మీరు డబ్బులు తెచ్చినప్పుడే రండి....వస్తా...." అంటూ సీట్లోంచి చివాలన లేచాడు ఆత్మారాం.

"అదే సమయంలో సీతారాం ముందు కూర్చుని వున్న పార్టీ సవ్యతూ లేచాడు.

నవ్వితే నవ్ రత్నాలు-? ప్రవేశ వంఖ్య 298

శీర్షిక

“పదవోయ్ సినిమాకి వెళ్దాం....వీళ్ళతో మనకి బేరం కుదర్తు....” అన్నాడు ఆత్మారాం సీతారాంతో.

“నాకు బేరం కుదిరింది....” సీతారాం ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూ సమాధానం చెప్పాడు.

“అయితే నువ్వు సినిమాకు రావా?” అడిగాడు ఆత్మారాం.

“రాను నేను పంజేసుకుంటా....నువ్వెళ్ళు..” అన్నాడు సీతారాం.

ఆత్మారాం ఒక్కడే సినిమాకి వెళ్ళాడు.

హాలు దగ్గర అదే ఆఫీసుకి చెందిన పేరే డిపార్టుమెంటు వాళ్ళు చాలామంది వున్నారు. వాళ్ళందరూ ఆత్మారాంని చూసి సంతోషంగా చెయ్యూపారు.

“ఓ....మీరంతా కూడా సినిమాకి వచ్చేసారే!!....” అన్నాడు ఆత్మారాం.

“ఆ....మాకు బేరాలేమీ తగల్గేదు....” అన్నారు వాళ్ళు.

కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచాయి.

సీతారాంకి, ఆత్మారాంకి ప్రమోషనులు వచ్చి ఆఫీసర్లు అయ్యారు. ఇప్పుడు వాళ్ళకింద పనిచేసే క్లర్కులు అటెండెన్సు రిజిస్టర్లో సంతకం పెట్టేసి సినిమాకి చేక్కేస్తున్నారు.

సీతారాం, ఆత్మారాం తలకాయలు కొట్టుకుంటూ సీట్లలోనే కూర్చుంటున్నారు. *